

گرامر درس اول

- **بندهای اسمی "Noun Clauses"**: بند اسمی، بند وابسته‌ای است که به جای یک گروه اسمی در جمله، نقشی از قبیل فاعلی، مفعولی، متممی و... بر عهده داشته باشد. به جملات زیر توجه کنید.

- His destination is a secret.

مقصدش یک راز است.

Where he is going is secret.

جایی که او می رود یک راز است.

- This is my opinion.

فاعل

این عقیده ی من است.

This is what I think.

این است آنچه فکر می کنم.

- I know his name.

متمم فاعلی

نامش را می دانم.

I know what his name is.

می دانم نامش چیست.

- The club will give the winner a valuable prize.

مفعول (مستقیم)

باشگاه به برنده جایزه ای ارزنده خواهد داد.

The club will give whoever wins a valuable prize.

مفعول (غیرمستقیم)

باشگاه به کسی که برنده می شود جایزه ای ارزنده خواهد داد.

- That lady will name his son Richard.

آن خانم پسرش را ریچارد نام خواهد گذاشت.

That lady will name his son whatever she herself wants to.

متمم مفعولی

آن خانم پسرش را هر آنچه که خودش می خواهد نام خواهد گذاشت.

- Knowing English is very useful to him.

دانستن انگلیسی برایش مفید است.

Knowing that he is here is a comfort to me.

مفعول اسم مصدر

دانستن این که او اینجاست خیالم را راحت کرد.

- Boring books are not necessary to study.

کتاب های کسل کننده برای مطالعه ضروری نیستند.

Boring what you have is not necessary to study.

مفعول صفت فاعلی

کسل کننده هایی که شما دارید برای مطالعه ضروری نیستند.

- She worried about his health.

او نگران سلامتی اش بود.

She worried about how ill her husband was.

او در مورد اینکه چقدر شوهرش بیمار بود نگران بود.

- John asked her to read the manuscript.

مفعول حرف اضافه

جان از او خواست تا دست نوشته اش را بخواند.

John asked her to read what he had written.

جان از او خواست تا آنچه که او نوشته بود را بخواند.

مفعول مصدر

ضمایر موصولی و صفات موصولی برای اینکه بند اسمی را به بند اصلی وصل کنند در موارد زیر به کار می‌روند.

۱- اشخاص "People":

- We know who has written the letter.
- They will welcome whoever is there.
- We know whom you saw.
- He was free to marry whomever he chose.

ما می‌دانیم که چه کسی نامه را نوشته است.
آنها خوش آمد خواهند گفت به هر کسی که آنجاست.
ما می‌دانیم که چه کسی را شما دیدید.
او آزاد است با هر کسی را که انتخاب می‌کند ازدواج کند.

۲- چیزها "Things":

- I know what you need.
- Do whatever you like.
- He denies that he has taken the money.

می‌دانم چه چیز نیاز دارید.
هرچی دوست داری انجام بده.
او انکار می‌کند که پولی گرفته باشد.

۳- انتخاب "Choice":

- I'm going to see him whether he would be at home or he would go to work.
- We don't know which way they went.
- You can buy whichever you like.

قصد دارم او را ببینم چه در خانه باشد چه در سر کار.
نمی‌دانیم از کدام راه رفتند.
هر کدام را که دوست داری می‌توانی بخری.

۴- مکان "Place":

- Did George say where he went?
- Sit wherever you like.

آیا جرج گفت که کجا رفت؟
هر جا که دوست داری بنشین.

۵- زمان "Time":

- I remember when he was very young.
- Whenever you want to leave is fine with me.

به یاد دارم زمانی را که خیلی کوچک بود.
هر وقت که خواستید این جا را ترک کنید برای من نیز خوب است.

۶- مالکیت "Possessive":

– I wonder whose car this is.

من حیرانم این ماشین کیست.

۷- دلیل و علت "Reason":

– Why she was angry surprised me.

این که چرا او عصبانی است مرا غافلگیر کرد.

۸- نتیجه "Result":

– That car was so expensive that I couldn't buy it.

آن ماشین به قدری گران بود که من نتوانستم بخرم.

– It was such a bad weather that Ali had cold.

چنان هوای بدی بود که علی سرما خورد.

۹- چگونگی (کیفیت) "Quality":

– I was worried about how sick he was.

من در مورد اینکه چقدر او بیمار بود نگران بودم.

– However she prepares a sandwich is all right with me.

هر چقدر که او ساندویچ آماده کند برایم خوب است.

۱۰- کمیت "Quantity":

– I know how long he worked in school.

می دانم چه مدت او در مدرسه کار کرده است.

– The police know how many state prisons are in country.

پلیس می داند چه تعداد زندان ایالتی در کشور وجود دارد.

– I don't know how much meat I should buy.

نمی دانم چقدر گوشت باید بخرم.

• نکته ۱: به دنبال بیشتر صفتهای احساسی مانند (afraid, glad, happy, pleased, sorry) و یا صفتهای اطمینان مانند (certain, sure) می توان (that) به کار برد.

– I'm afraid (that) they've sold out of tickets.

می ترسم که بلیط ها را فروخته باشند.

• نکته ۲: "that" زمانی که بند اسمی نقش مفعول را دارد، می تواند حذف شود.

– I hope (that) he will tell the truth soon.

امیدوارم (که) او به زودی حقیقت را بگوید.

– We assumed (that) our son was sick.

ما تصور کردیم (که) پسرمان مریض است.

• نکته ۳: استفاده از جمله‌واره اسمی با "that" شروع می شود خیلی رسمی است. در مکالمات اشخاص انگلیسی معمولاً از "it" به عنوان فاعل جمله استفاده می کنند و جمله‌واره اسمی را در پایان جمله به کار می برند.

در این الگو ممکن است یک اسم یا ضمیر و یا صفت قبل از جمله‌واره اسمی به کار رود. به صورت زیر:

– **That** the world is facing a food shortage is a fact. (Formal).

این که جهان با کمبود غذا مواجه شده است، یک حقیقت است.

– It is a fact **that** the world is facing a food shortage. (Informal).

این یک حقیقت است که جهان با کمبود غذا مواجه شده است.

فعل کمکی **be going to**

بعد از این فعل کمکی **فعل اصلی به صورت ساده** به کار می رود. این جملات در دو مورد کاربرد دارد:

۱ - برای بیان پیش بینی با توجه به نشانه ای در حال

۲ - برای بیان قصد و تصمیمی که از گذشته گرفته شده برای آینده

Be going to:

Prediction _ Look at those black clouds up there. It's **going to** rain. I think it **isn't going to** be nice enough for a picnic.

Intention _ **Are you going to** take a picnic? – Yes, we are.

• **نکته:** فعل کمکی **be going to** در زمان‌های مختلفی می‌تواند به کار رود. مانند جملات زیر:

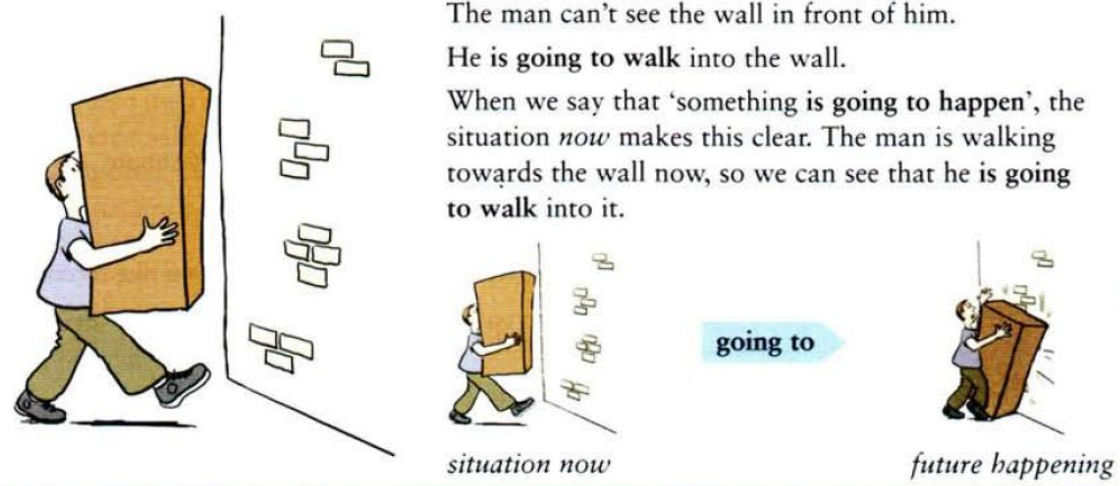
I **was going to** go to school. _

I **am going to** go to school. _

_ I **will be going to** go to school.

Often the difference is very small and either form is possible.

You can also say that 'something is going to happen' in the future. For example:

Some more examples:

- Look at those black clouds! It's **going to rain**. (the clouds are there now)
- I feel terrible. I think I'm **going to be sick**. (I feel terrible now)
- The economic situation is bad now and things **are going to get worse**.

I was going to (do something) = I intended to do it, but didn't do it:

- We **were going to travel** by train, but then we decided to go by car instead.
- Peter **was going to do** the exam, but he changed his mind.
- I **was just going to cross** the road when somebody shouted 'Stop!'

You can say that 'something was going to happen' (but didn't happen):

- I thought it was **going to rain**, but it didn't.

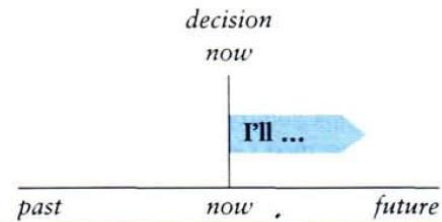
Future actions

Study the difference between **will** and **(be) going to**:

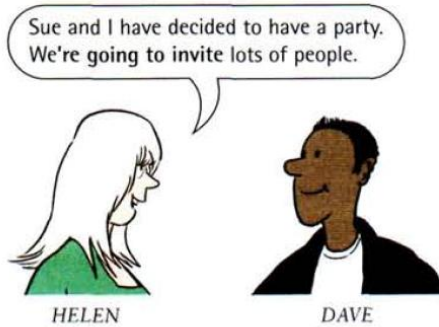
Sue is talking to Helen:

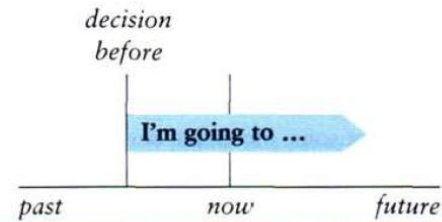
will ('ll): We use **will** when we decide to do something at the time of speaking. The speaker has not decided before. The party is a new idea.

Later that day, Helen meets Dave:

(be) going to: We use **(be) going to** when we have *already decided* to do something. Helen had already decided to invite lots of people *before* she spoke to Dave.

گرامر درس دوم

It به عنوان فاعل مصدری یا آغازگر (**Anticipatory It**)

ساختار کلی جملات مورد بحث در این درس به صورت زیر می باشد:

It + was/ is / will be + Adjective + (for + Noun / Object Pronoun) + Infinitive +

به جملات زیر توجه کنید.

It	is (not)	easy	(for Ali)	to speak	English.
It	is (not)	difficult	(for Zahra)	to answer	the question.
It	was (not)	possible	(for me)	to go	to the party.
It	was (not)	impossible	(for him)	to run	fast.
It	will (not) be	necessary	(for them)	to stand	in line.
It	should (not) be	important	(for all students)	to be	on time.
It	may (not) be	dangerous	(for divers)	to drive	on this road.

اسم مصدر "**Gerund**": نوعی اسم است که از فعل و پسوند اسم ساز **-ing** تشکیل می شود.

_ She **watered** the plants every day.

This made them grow faster.

Her **watering** the plants every day made them grow faster.

اسم مصدر در جملات مختلف، یکی از سه نقش زیر را دارد:

Gerund as the **Subject** + **Verb**

Verb + **Gerund** as the **Object**

Preposition + **Gerund** as the **Object of Preposition**

به موارد زیر که مثال هایی برای هر حالت هستند توجه نمایید:

- _ Interviewing small children **is** amusing.
- _ Beating a child **will do** more harm than good.
- _ Repairing this car **is** hard.
- _ Fixing some cars **is** different.
- _ Fixing the engine of my car **was** useless.
- _ Polishing Ali's shoes **lasted** 20 minutes.
- _ Listening to the radio in the evenings **is** a good way to relax.

- _ I **like** swimming.
- _ I **hate** writing letter.
- _ One of my bad habits **is** beating my nails.

- _ She dreamed **of** becoming a chef.
- _ He insisted **upon** checking everything himself.
- _ Scientists claim they have succeeded **in** finding a cure for cancer.

– **admit, anticipate*, appreciate*, avoid, can't help, consider, contemplate, defer, delay, deny, detest, discuss, dislike, endure, enjoy, escape, excuse, face, finish, forgive, give up (=stop), imagine, involve, justify, keep on, mention, mind (= dislike), miss, postpone, practice, prevent, put off, quit, recall*, resent, resist, risk, spend, suggest, tolerate.**

– I **can't delay** telling you the truth any longer.

– The teacher **excused** my being late.

– She **forgave** my shouting at her yesterday.

– You **should give up** smoking.

– Do you **mind** not smoking in the class?

Look at these examples:

- I **enjoy** reading. (*not* I enjoy to read)
- Would you **mind** closing the door?
(*not* mind to close)
- Chris **suggested** going to the cinema.
(*not* suggested to go)

After **enjoy, mind** and **suggest**, we use **-ing** (*not* to ...).

Some more verbs that are followed by **-ing**:

stop	postpone	admit	avoid	imagine
finish	consider	deny	risk	fancy

- Suddenly everybody **stopped** talking. There was silence.
- I'll do the shopping when I've **finished** cleaning the flat.
- He tried to **avoid** answering my question.
- I don't **fancy** going out this evening. (= I'm not enthusiastic about it)
- Have you ever **considered** going to live in another country?

The negative form is **not -ing**:

- When I'm on holiday, I **enjoy not having** to get up early.

* - افعالی که ستاره دارند به صورت that clause هم به کار می‌روند

گرامر درس سوم

فعل گروهی "Phrasal Verb": فعل گروهی، فعلی است که بیش از یک کلمه باشد، و اغلب با جزء قیدی یا حرف اضافه یا هر دو همراه باشد با اضافه شدن جزء قیدی یا حرف اضافه ممکن است معنی فعل قبلی تا حدودی تشدید شود. البته در بعضی از موارد هم معنی فعل اصلی تا حدود زیادی تغییر خواهد کرد و به صورت اصطلاح در خواهد آمد. فعل گروهی به سه نوع زیر می‌باشد:

۱- فعل‌های دارای جزء قیدی: "Verb + Adverb Particle"

این فعل ویژگی‌های زیر را دارا می‌باشند.

الف) می‌توانند هم لازم "Intransitive" باشند و هم متعدی "Transitive" بنابراین به دو صورت زیر به کار می‌روند.

1

Intransitive verb + Adverb Particle

—They ordered him to **go out**. لازم

2

Transitive verb + Adverb Particle + Noun Phrase
Object

—She **turned off** the radio. متعدی

ب) در صورت متعدی بودن مفعول آنها می‌تواند هم بعد از جزء قیدی بیاید و هم قبل از آن و به همین دلیل آنها **فعل گروهی جدا شدنی (Separable Phrasal Verb)** نامیده می‌شوند:

3

Intransitive Verb + Noun Phrase + Adverb Particle

—He **gave back** my book.

—He **gave** my book **back**.

—He **gave it** **back**.

—He **gave back** it.

ج) اگر مفعول آنها ضمیر باشد حتماً قبل از جزء قیدی به کار می‌رود:

چنین جمله‌ای غلط است و کاربرد ندارد:

ن. ک. به "از حرف تا جمله در انگلیسی" پیوست های ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ صص ۱۸۲ - ۱۷۵)

۲- فعل‌های دارای حرف اضافه "Verb + Preposition":

این فعل‌ها دارای ویژگی‌های زیر می‌باشند:

الف) همیشه متعدی "Transitive" هستند و بعد از آنها یک گروه اسمی باید به کار رود تا نقش مفعول را بازی کند چون حرف اضافه بدون گروه اسمی به کار نمی‌رود. در واقع حرف اضافه و گروه اسمی بعد از آن نقش مفعول فعل را خواهند داشت.

Transitive Verb + Preposition + Noun Phrase

Object of Preposition

— I **listened to** the man.

— I **listened to** him.

ب) گروه اسمی آنها هرگز قبل از حرف اضافه نمی‌آید. حتی اگر ضمیر باشد و به همین دلیل این‌ها **فعل‌های جدا نشدنی (Inseparable Phrasal Verb)** می‌باشند چنین جملاتی غلط اند و به هیچ وجه کاربرد ندارند.

== I **listened** the man **to**.

== I **listened** him **to**

(ن. ک. به "از حرف تا جمله در انگلیسی" پیوست‌های ۱۶، ۱۷، صص ۱۸۴ - ۱۸۳)

۳- فعل‌های دارای جزء قیدی و حرف اضافه "Verb + Adverb Particle + Preposition":

این فعل‌ها همیشه متعدی "Transitive" هستند و همیشه به مفعول نیاز دارند.

(ن. ک. به "از حرف تا جمله در انگلیسی" پیوست ۱۸ صص ۱۸۵)

It **backs on to** the railway. (=overlooks)

گرامر درس چهارم

مصدر Infinitive

1 Verb (+ Noun) + Infinitive

۱ - بعد از فعل‌های زیر می‌توان هم اسم (به صورت اختیاری) و یک مصدر به کار برد و هم فقط مصدر:

— acknowledge, ask, beg, bear, bother, cease*, choose, dare, decide, desire, determine, expect, get, hate*, intend*, love*, like*, mean*, need*, prefer*, premise, request*, stop*, trouble, want, would love, would hate, would prefer, would like.

در جملات منفی و سوالی dare با مصدر بی to استفاده می‌شود.

به مثال‌های زیر توجه کنید.

— I **promised** my mother **to take** better care of myself in the future.

— I **expected** my best friend **to be** in the hospital for a week.

— The committee **chose** Jim **to investigate** the hospital.

— The little boy **begged** his friend **to go** home.

— I **have asked** my husband **to see** the doctor.

— Nobody **likes** **to be** embarrassed in front of others.

Nobody **likes** **being** embarrassed in front of others.

— This shirt really **needs** **to be** ironed.

This shirt really **needs** **ironing**.

❖ نکته ۱: با افعالی که با علامت ♣ مشخص شده‌اند، می‌توان اسم مصدر (-ing) هم به کار برد. مانند:

mean (intend) — We **mean** **to find** a solution to this problem before we go home.

mean (result in) — It may **mean** **starting up** all night until we arrived at an answer.

stop (that moment) — Sue **stopped** **to smoking**.

stop (for a long time) — She **stopped** **smoking**.

❖ نکته ۲: با افعالی با علامت • مشخص شده‌اند، می‌توان مفعول اسم مصدر هم به کاربرد ولی در این صورت معنی تغییر می‌کند. مانند:

۲ - بعد از **فعل‌های زیر** باید یک اسم (به طور اجباری) و بعد از آن یک مصدر به کار برد:

2 **Verb + Noun + Infinitive**

— advise, allow, appoint, bribe, cause, caution, challenge, coerce, command, compel, convince, dare (=challenge), defy, empower, enable, encourage, entitle, expect, forbid, force, get (= cause), help*, hire, implore, incite, induce, instruct, invite, leave, motivate, oblige, order, permit, persuade*, recommend, remind*, require, show ... how, teach*, tell*, temp, train, understand, urge, warn*.

• بعد از help یک مفعول و بعد از آن، هم مصدر با to و هم مصدر بی to به کار می‌رود. مانند:

— You have been able to help another student to adjust to a new culture.

— You have been able to help another student adjust to a new culture.

افعالی که ستاره * دارند به صورت **that clause** هم به کار می‌روند. به مثال‌های زیر توجه کنید.

— It will be difficult to persuade them that there is no other choice.

— Passengers are reminded that no smoking is allowed on this train.

— My parents taught me that honesty was always the best policy.

— They've told us that they're not coming.

— She was warn that if she did it again she would lose her job.

❖ نکته: با افعالی که با علامت • مشخص شده‌اند، می‌توان اسم مصدر هم به کار برد. مانند:

— Jim's high school counselor advised him to go a small collage.

Jim's high school counselor advised him going to a small collage.

— The law forbids motorists to drive over the speed.

The law forbids driving over the speed limit.

نقل قول جملات امری

به جملات امر و نهی زیر توجه نمایید.

- _ **Reza, open the door.**
- _ **John and Tom, please be quiet.**
- _ **Parvin, don't put your heavy things on the table.**

۱_ **نقل قول مستقیم جملات امری:** جمله ی امری، عیناً بیان شده و در نوشتار، جمله بعد از ویرگول داخل گیومه " " قرار می گیرد.

- _ Mr Akbari told **Reza, "Open the door."**
- _ The father ordered **John and Tom, "Please be quiet."**
- _ I asked **Parvin, "Don't put your heavy things on the table."**

۲_ **نقل قول غیر مستقیم جملات امری:** جمله ی امری در صورت لزوم با کمی تغییر در ساختار و بدون تغییر در مفهوم بیان شده و در نوشتار، ویرگول و گیومه " " نوشته نمی شود.

- _ Mr Akbari told **Reza to open the door.**
- _ The father ordered **John and Tom to be quiet.**
- _ I asked **Parvin not to put her heavy things on the table.**

تبدیل نقل قول مستقیم به نقل قول غیر مستقیم

- با توجه به مفهوم نقل قول می توان از افعال زیر استفاده کرد.

ask, tell, say, advise, order, suggest, allow, want

_ در نوشتار، ویرگول و گیومه " " را در جملات **نقل قول غیر مستقیم** نمی نویسیم.

_ چنانچه کلمه ی **please** در **نقل قول مستقیم** وجود داشت، در **نقل قول غیر مستقیم** آن را حذف می کنیم.

_ فعل مثبت جملات امری **نقل قول مستقیم** به **مصدر با to** و جملات نهی **نقل قول مستقیم** به **مصدری با not to** تبدیل می شود.

_ در صورت لزوم تغییراتی در **ضمایر اشاره، مفعولی، ملکی، انعکاسی و تاکیدی** و نیز **صفات اشاره و ملکی** به وجود می آید.

گرامر درس پنجم

گروه‌های وصفی "Adjective phrases": گروه وصفی ممکن است فقط یک صفت باشد یا گروهی از کلماتی باشد که روی هم رفته مانند یک صفت، اسم یا گروه اسمی را توصیف کند و نقش صفت را برای اسم در جمله ایفا کند.

گروه وصفی یا به عبارت دیگر یک صفت یا گروهی از کلماتی که برای توصیف اسم به کار می‌روند باید با ترتیب خاصی همراه باشند. این ترتیب به صورت زیر است.

}	Article	}	+ ordinal No + Cardinal No + quality + size + age + shape + temperature + flavor + color + nationality + material + participle + nonfinite + Noun
	Demonstrative Adjectives		
	Possessive Adjectives		
	Indefinite Adjectives		
	Interrogative Adjectives		

❖ توجه ۱: برای هر گروه وصفی فقط یک معین کننده به کار می‌رود به کار بردن دو معین کننده بلافاصله بعد از هم در زبان انگلیسی مطرود است.

a the class ⇨ a class
the class

the an apple ⇨ an apple
the apple

my the car ⇨ my car
the car

❖ توجه ۲: در یک گروه وصفی، صفات گوناگون باید به ترتیب ذکر شده، به کار روند. لذا برای گروه وصفی فقط ترتیب صفات مهم است نه اینکه همه موارد ذکر شود.

❖ توجه ۳: توجه داشته باشید شمار اسم یا گروه اسمی که بعد از گروه‌های وصفی به کار می‌رود، باید با معین کننده‌ها مطابقت داشته باشد. به مثال‌های زیر توجه نمایید:

—The prize will be a beautiful old Turkish vase.

—Five beautiful new blue Japanese cars are bought for the company.

—The interesting old book was sold to an old lady.

—You can find some new English books in the library.

—Are your new red calculator is in my green bag?

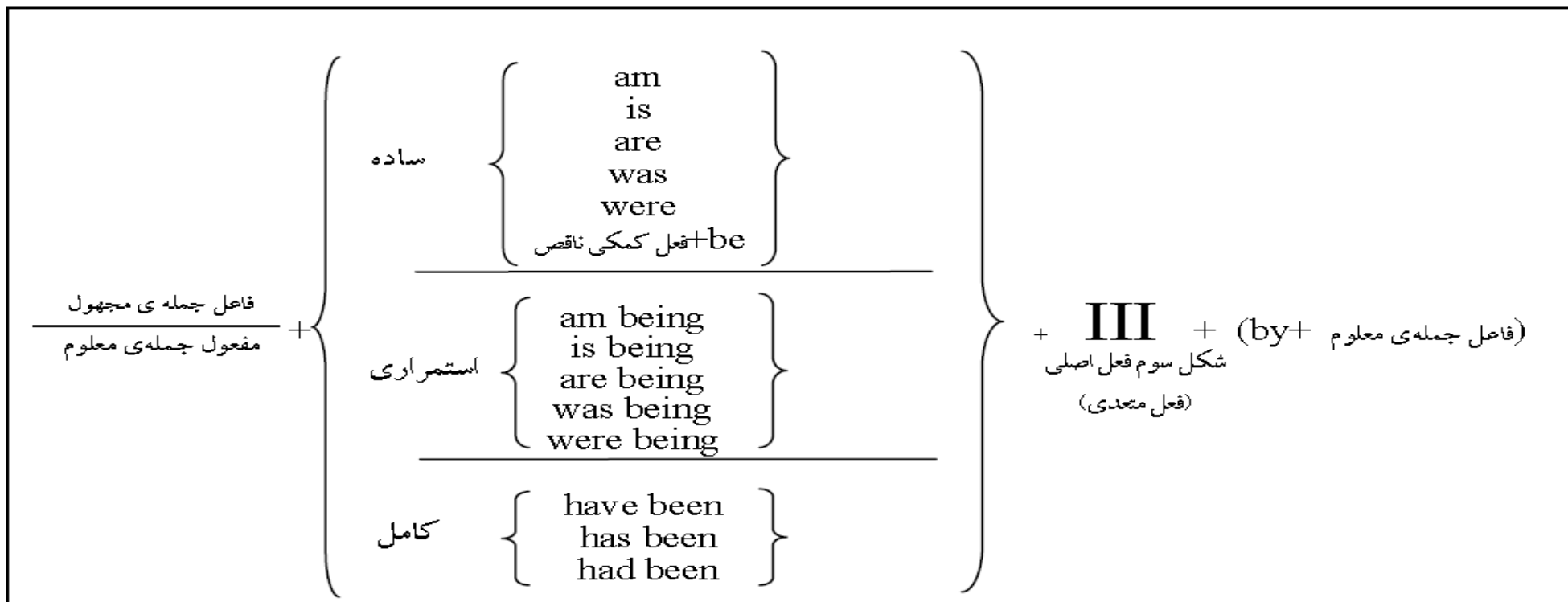
گرامر درس ششم

جملات مجهول Passive Sentences

جمله‌ی مجهول، جمله‌ای است که فاعل آن، کننده‌ی کار نیست، بلکه فاعل اثری از فعل را پذیرفته است و عمل بر روی آن اتفاق افتاده است. در واقع فاعل جمله‌ی مجهول همان مفعول جمله‌ی معلوم است.

❖ توجه: فقط جملات معلومی که فعل متعدی دارند می‌توانند به شکل مجهول درآیند. افعال لازم شکل مجهول ندارد.

ساختار جملات مجهول در زمان‌های حال، گذشته و آینده‌ی ساده به صورت زیر است:

دقت داشته باشید جمله‌ی مجهول، شکل تغییر یافته‌ی از جمله معلوم (خبری، پرسشی، امری) می‌تواند باشد. در این قسمت به جملات مجهول خبری (مثبت) توجه نمایید و آنها را با شکل معلومشان مقایسه کنید:

-Your house **is built** very fast by these workers.

These workers **build** your house very fast.

منزلتان بوسیله‌ی این کارگران خیلی سریع ساخته می‌شود.

این کارگران خیلی سریع منزلتان را می‌سازند.

-The rooms **are cleaned** by my mother every day.

My mother **cleans** the room every day.

اطاق‌ها بوسیله‌ی مادر من هر روز تمیز می‌شوند.

مادر من هر روز اتاق‌ها را تمیز می‌کند.

-The car **was washed** by Ali last week.

Ali **washed** the car last week.

ماشین هفته‌ی پیش بوسیله‌ی علی شسته شد.

علی هفته‌ی پیش ماشین را شست.

-The letters **were typed** by the secretary yesterday.

The secretary **typed** the letters yesterday.

دیروز نامه‌ها بوسیله‌ی منشی تایپ شدند.

دیروز منشی نامه‌ها را تایپ کرد.

-These doors **must be shut** by the janitor.

The janitor **must shut** the doors.

این درها باید توسط نگهبان بسته شوند.

نگهبان باید درها را ببندد.

جمله‌های زیر نمونه‌هایی از جملات مجهول خبری و منفی هستند. آنها را با شکل معلومشان مقایسه کنید.

-The doors of the stadium **aren't opened** at 7.

Anybody **doesn't open** the doors of the stadium at 7.

درهای ورزشگاه ساعت ۷ باز نمی‌شوند.

هیچ‌کس درهای ورزشگاه را ساعت ۷ باز نمی‌کند.

-The question **wasn't answered**.

Reza **didn't answer** the question.

سوال جواب داده نشد.

رضا به سوال جواب نداد.

-All the coconuts **weren't picked** by the monkey.

The monkey **didn't pick** all the coconuts.

همه‌ی نارگیل‌ها توسط میمون پicked نشدند.

میمون همه‌ی نارگیل‌ها را نپید.

-The lesson **won't be explained** by the teacher tomorrow.

The teacher **won't explain** the lesson tomorrow.

فردا درس توسط معلم توضیح داده نخواهد شد.

فردا معلم درس را توضیح نخواهد داد.

جمله‌های زیر نمونه‌هایی از جملات مجهول سوالی بله/خیر هستند. آنها را با شکل معلومان مقایسه کنید:

-Is English spoken in the class?

Does your teacher speak English in the class?

آیا در کلاس انگلیسی صحبت می‌شود؟
آیا معلمان در کلاس انگلیسی صحبت می‌کنند؟

-Are the windows cleaned by your sisters every week?

Do your sisters clean the windows every week?

آیا هر هفته پنجره‌ها توسط خواهرانتان تمیز می‌شوند؟
آیا خواهرانتان هر هفته پنجره‌ها را تمیز می‌کنند؟

-Was the blue car sold yesterday?

Did Mr. Amini sell the blue car yesterday?

آیا ماشین آبی دیروز فروخته شد؟
آیا آقای امینی ماشین آبی را فروخت؟

-Were the rooms cleaned by your mother yesterday?

Did your mother clean the rooms yesterday?

آیا اتاق‌ها توسط مادرتان دیروز تمیز شدند؟
آیا مادرتان دیروز اتاق‌ها را تمیز کرد؟

-Will lesson eight be practiced tomorrow?

Will the students practice lesson eight tomorrow?

آیا فردا در درس هشت تمرین خواهد شد؟
آیا دانش‌آموزان درس هشت را تمرین خواهند کرد؟

جمله‌ی زیر نمونه‌ای از جملات مجهول (سوالاتی با کلمه‌های پرسشی) است. آن را با شکل معلومان مقایسه کنید.

-What was bought (by you)?

What did you buy?

چه چیزی خرید شد؟
چه چیزی شما خریدید؟

- نکته ۱: اگر جمله‌ی معلوم با ضمیر پرسشی **Who** آغاز شود، **By Whom** نقش آن را در جمله‌ی مجهول بازی خواهد کرد. و اگر جمله‌ی معلوم با ضمیر پرسشی **Whom** آغاز شود، در جمله‌ی مجهول از **Who** استفاده می‌شود. به مثال‌های زیر توجه کنید.

-By whom was the parcel mailed?

Who mailed the parcel?

بوسیله‌ی چه کسی بسته پست شد؟
چه کسی بسته را پست کرد؟

-Who was invited?

Whom did you invite?

چه کسی دعوت شد؟
چه کسی را شما دعوت کردید؟

- نکته ۲: اگر جمله‌ی امری را بخواهیم مجهول کنیم از فعل **Let** در آغاز جمله استفاده می‌کنیم.

-Let your brother be given an apple.

Give your brother an apple.

بگذارید برادرتان یک سیب داشته باشد.
به برادرتان یک سیب بدهید.

